

[Indenrigsministeren.]

altsaa en Borgmester i en Købstad kunne være under 25 Aar. Det vilde derfor være ulogisk, at det med Hensyn til København skulde være positivt fastslaaet, at en Borgmester skulde være 25 Aar. Som sagt, Forslaget har sikkert ikke stor Betydning, for det vil sikkert ikke være hver Dag der vælges en Borgmester i København paa under 25 Aar. Det ærede Medlem Hr. Krag brugte et saa højtideligt Udtryk som, at han og hans Parti ikke vilde risikere, at en 21-aarig blev Overborgmester. Det er der ikke noget at sige til, det ærede Medlem repræsenterer jo et overmaade forsigtigt Parti, men jeg er altsaa rede til at løbe den Risiko, at Københavns Borgerrepræsentation skulde vælge en Overborgmester paa 21 Aar. (*Kristen Amby*: Det vil aldrig ske!). Nej, derfor siger jeg ogsaa, jeg løber Risikoen. Men Forsigtighed er jo en Borgmesterdyd — om det i samme Grad er en Dyd for den Stilling, det ærede Medlem Hr. Krag sidder i, kan maaske være et Spørgsmaal.

I Anledning af de Ændringsforslag, der er stillet af det kommunistiske Parti, skal jeg for det første sige, at dette, at Magistraten ogsaa fremtidig skal vælges paa 8 Aar, har sin Begrundelse i, at der bør skabes større Stabilitet med Hensyn til den personlige Besættelse af disse Administrationsposter, som Magistrats-Embedsstillingerne er; der kan selvfølgelig ikke her drages en Sammenligning som den, der blev forsøgt, mellem Magistrat og Borgerrepræsentation paa den ene Side og Regeringen paa den anden Side, idet det er to fuldstændig forskellige Principper, der her anvendes: i Staten det rent parlamentariske System med Skiften af hele Regeringen efter de skiftende Flertal, men i Københavns Kommunalbestyrelse et Slags Kollegiesystem, hvor Kollegiet er sammensat paritetisk.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen havde fundet en meget subtil Forklaring paa, hvorfor det skulde være 8 Aar; det skulde være for at holde Kommunerne ude af Københavns Magistrat i hvert Fald i 8 Aar til. Jeg maa sige, at det ærede Medlem har ikke læst Lovforslaget særlig grundigt, for saa vilde han være klar over, at der skal være nyt Magistratsvalg igen allerede i 1941. Jeg forstaar altsaa, at den ærede kommunistiske Ordfører ikke mener, det er umiddelbart forestaaende, at hans Parti skulde faa Stemmer nok i Borgerrepræsentationen til at vælge et Magistratsmedlem ind, og deri kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem.

Saa er der endelig Bestemmelsen i § 13 om Ventepenge. Det er jo et Hensyn, der i Almindelighed tages til Personer, hvis Embedsgerning paa Grund af ny Lovgivning afbrydes paa et andet Tidspunkt end det normale, og det er et Princip, som er nedlagt i Tjenestemandsløven. Ved Revisionen af Københavns Forfatning i 1917 var der en ganske lignende Bestemmelse; der er blot den Forskel, at dengang foresloges Aflønningen uændret i 5 Aar, men efter det foreliggende Lovforslag er der kun Tale om 3 Aar.

I Anledning af de Udtalelser, der er fremsat fra forskellige Sider angaaende Spørgsmaalet om en samlet Forfatningsrevision for København, skal jeg i Overensstemmelse med de Synspunkter, der i øvrigt er gjort gældende fra forskellig Side, henviser til mine Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse.

Ordføreren (Chr. Jensen): Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte, at han ikke anser dette, at Magistratens Medlemstal kan udvides ved kongelig Anordning, for en ønskelig Ordning. Men det har vist sig, at det er meget sjældent, en saadan Nødvendighed indtræder, og det vil det sikkert ogsaa blive i Fremtiden. Hvis de Opgaver, en enkelt Magistratsafdeling faar, viser sig at være saa omfattende, at det maatte være ønskeligt at udskille enkelte Omraader maaske fra flere Magistratsafdelinger og samle dem under en ny Borgmester, forekommer det os, der har været medvirkende til Indstillingen til Ministeren, at det kunde og burde være tilstrækkeligt, om Kommunalbestyrelsen kunde overbevise Ministeren om, at et saadant Tilfælde forelaa. Jeg kan derfor ikke erkende, at det ærede Medlems principielle Betragtninger er rigtige. Paa den anden Side maa man ogsaa tage et vist rimeligt Hensyn til, hvilket Besvær en enkelt Kommune kan forvolde den høje Rigsdag.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at han ikke billiger, at Konstitution af en Borgmester eller Raadmand skulde kunne omstødes. Men de tænkte Tilfælde, det ærede Medlem opererede med, vil efter min Mening ikke komme til at foreligge, for Konstitutionen vil foregaa under en saadan Form, at der slet ikke kan være Tale om, at Kommunalbestyrelsen kasserer den, og skulde det endelig ske, maa det ses i Belysning af den udvidede besluttende Myndighed, Lovforslaget vil give Borgerrepræsentationen.